

MY, BR. BRUNO CADORÉ OP CAŁEGO ZAKONU POKORNY MISTRZ I SŁUGA

REGUŁA ŚWIECKICH ZAKONU KAZNODZIEJSKIEGO I DEKLARACJE GENERALNE

Minęło już ponad trzydzieści lat od ostatecznego zatwierdzenia nowej *Reguły Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego* przez Kongregację ds. Zakonów i Instytutów Świeckich w dniu 15 stycznia 1987 r. (Prot. n. D. 27-1-87) i promulgacji tej *Reguły* przez generała Zakonu, br. Damiana Byrne'a OP, w dniu 28 stycznia 1987 r.

Reguła została uzupełniona przez serię Deklaracji generalnych, promulgowanych przez br. Damiana Byrne'a w dniu 16 lutego 1987 r., oraz licznymi postanowieniami kapituł generalnych i generałów Zakonu w kolejnych latach. Najistotniejszymi z nich były Deklaracje generalne, promulgowane przez br. Carlosa Alfonso Azpiroza Costę w dniu 15 listopada 2007 r. po Międzynarodowym Kongresie Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, który odbył się w marcu 2007 r. w Buenos Aires.

Z czasem stawało się coraz bardziej oczywiste zarówno dla Międzynarodowej Rady Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, jak i dla Międzynarodowego Kongresu Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, który odbył się w październiku 2018 r. w Fatimie, że konieczne są pewne niewielkie modyfikacje w *Regule*, a także nowe wyjaśnienia, które byłyby odpowiedzią na potrzeby fraterni na całym świecie.

Dlatego też, wysłuchawszy Międzynarodowej Rady i Kongresu Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, i otrzymawszy zatwierdzenie z Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego z dnia 28 stycznia 2019 r. (Prot. n. D 37-1/96) zmian numerów 20 lit. c i 21 lit. b *Reguły* -

niniejszym PROMULGUJEMY poniższy zmieniony tekst *Reguły Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego*.

Jednocześnie **PROMULGUJEMY** poniższe zmienione Deklaracje generalne wydane przez generała Zakonu.

Nowe Deklaracje generalne porządkują na nowo w sposób całościowy treść deklaracji wydanych przez br. Damiana Byrne'a w dniu 16 lutego 1987 r. i przez br. Carlosa Alfonso Azpiroza Costę w dniu 15 listopada 2007 r. Poprzednie deklaracje należy zatem uważać za uchylone zgodnie z kan. 20 KPK.

Zmiany w tekście *Reguły* oraz nowe Deklaracje generalne wchodzi w życie w dniu 24 maja 2019 r., we wspomnienie przeniesienia relikwii naszego świętego Ojca Dominika.

Dano w Rzymie, w naszej Kurii Generalnej w Św. Sabinie, dnia 9 marca 2019 r.

br. Bruno Cadoré OP
generał Zakonu

br. Jean-Ariel Bauza-Salinas OP
sekretarz generalny

DEKLARACJE GENERALNE

ŚWIECCY ZAKONU KAZNODZIEJSKIEGO

1 § I – Świeckimi Zakonu Kaznodziejskiego są ci wierni, którzy – ochrzczeni w Kościele katolickim lub do niego przyjęci, otrzymawszy sakrament bierzmowania i będący w pełnej komunii wiary, sakramentów i kościelnej jurysdykcji – zostali wezwani szczególnym powołaniem, aby postępować na chrześcijańskiej drodze życia i ożywiać rzeczywistość doczesną zgodnie z charyzmatem świętego Dominika.

§ II – Aby być *wcielonym* do Zakonu Kaznodziejskiego, w którego misji apostołskiej w pełni uczestniczą, świeccy dominikanie składają profesje według formuły zawartej w *Regule*. Włączenie do świeckiej gałęzi Zakonu, zwanej *Świeckimi Zakonu Kaznodziejskiego*, podległej jurysdykcji generała i innych wyższych przełożonych Zakonu, następuje wyłącznie poprzez to przyrzeczenie.

INNE GRUPY LAIKATU DOMINIKAŃSKIEGO

2 § I – Poza Świeckimi Zakonu Kaznodziejskiego istnieją fraternie kapłańskie i inne stowarzyszenia i bractwa, które rządzą się własnymi statutami, prawomocnie zatwierdzonymi przez kompetentną władzę, i które z różnych tytułów są *przyłączone* do Rodziny Dominikańskiej.

§ II – Te stowarzyszenia i fraternie są wielkim i różnorodnym bogactwem Kościoła i Rodziny Dominikańskiej i mają być w najwyższym stopniu cenione przez wszystkich świeckich Zakonu Kaznodziejskiego.

§ III – Formuła profesji zawarta w *Regule Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego*, zatwierdzonej przez Stolicę Apostolską, nie może być używana przez inne grupy agregowane w jakikolwiek sposób do Rodziny Dominikańskiej, chyba że generał Zakonu wyraźnie na to zezwoli.

ŻYCIE FRATERNI

3 – Modlitwa różańcowa, przez którą duch wznosi się aż do intymnej kontemplacji tajemnic Chrystusa za pośrednictwem Najświętszej Maryi Panny, jest tradycyjnym nabożeństwem Zakonu. Dlatego świeckim braciom i siostram Zakonu Kaznodziejskiego zaleca się codzienne jej odmawianie.

APOSTOLAT ŚWIECKICH ZAKONU KAZNODZIEJSKIEGO

4 – Świeccy Zakonu Kaznodziejskiego mają zawsze być wiernymi świadkami miłosierdzia Chrystusa, w komunii z Kościołem i Zakonem (por. *Reguła*, 5-7). Aby składać publiczne oświadczenia w imieniu fraterni lub – szerzej – w imieniu świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, potrzebują zezwolenia kompetentnej władzy, zgodnie z przepisami Dyrektorium.

PRZYJĘCIE DO FRATERNI

5 – Świeccy Zakonu Kaznodziejskiego są zawsze przypisani do fraterni, o ile to możliwe w miejscu ich kanonicznego zamieszkania stałego lub czasowego, albo przynajmniej pozostają w stałym kontakcie z członkiem prowincjalnej lub wikarialnej rady świeckich.

6 – § I – Profesja wieczysta jest poprzedzone trwającym co najmniej rok nowicjatem oraz odnawianymi przez trzy lata profesjami czasowymi, co ma być udokumentowane w księgach prowadzonych w tym właśnie celu przez miejscową fraternię lub w archiwum prowincjalnym.

§ II – Kandydat, który odbył równoważną formację w Międzynarodowym Ruchu Młodzieży Dominikańskiej (IDYM), może zostać zwolniony z części formacji początkowej przez przełożonego fraterni za zgodą rady. W takim przypadku złożenie profesji wieczystej jest poprzedzone profesją czasową złożoną przynajmniej na jeden rok.

7 – Wierni, znajdujący się w szczególnych sytuacjach życiowych, ze względu na które rada fraterni uważa, że dopuszczenie ich do złożenia profesji nie byłoby roztropne, mogą mimo tego uczestniczyć w życiu fraterni i odbywać formację stałą, podążając drogą naśladowania Chrystusa zgodnie z charyzmatem dominikańskim, z zachowaniem dyscypliny i Magisterium Kościoła.

PRAWO RZĄDZĄCE FRATERNIAMI

8 – § I – *Reguła*, którą rządzą się świeccy Zakonu Kaznodziejskiego, jest podstawowym prawem dla świeckich Zakonu na całym świecie.

§ II – Niniejsze Deklaracje generalne, promulgowane przez generała Zakonu, zawierają rozszerzenia, wyjaśnienia i interpretacje tej *Reguły*.

§ III – Dyrektoria prowincjalne i narodowe, przygotowane przez same fraternie i zatwierdzone przez generała Zakonu, są prawem szczegółowym dla miejscowych fraterni i dla ich współpracy na szczeblu prowincjalnym i narodowym.

9 – Aby bracia i siostry z fraterni świeckich mogli wypełnić swoje zobowiązania „nie jako niewolnicy, podlegli prawu, lecz jako wolni poddani łasce” (św. Augustyn, *Reguła*, 8; por. Rz 6, 14), oznajmiamy, że wykroczenia przeciwko *Regule* nie powodują zaciągnięcia winy moralnej.

10 – § I – Tekst Dyrektorium prowincjalnego powinien być uzgodniony przez radę prowincjalną świeckich. Następnie należy go przesłać do prowincjała, który przekazuje go – wraz z opinią swoją i swojej rady – do generała Zakonu w celu zatwierdzenia.

§ II – Zatwierdzając Dyrektorium prowincjalne, generał Zakonu może zmodyfikować poszczególne przepisy.

§ III – Zatwierdzone Dyrektorium prowincjalne promulguje prowincjał.

11 – O ile Dyrektorium narodowe nie stanowi inaczej, Dyrektorium prowincjalne powinno określać:

1° warunki przyjęcia do fraterni;

- 2° czas próby i przyrzeczenia, z zachowaniem art. 6 niniejszych Deklaracji;
- 3° częstotliwość przystępowania do sakramentów i odmawiania modlitw, które bracia i siostry ze świeckich fraterni mają wznosić ku Bogu;
- 4° częstotliwość spotkań fraterni i sposób ich przeprowadzania, a także częstotliwość konferencji duchowych;
- 5° wewnętrzną strukturę każdej fraterni oraz fraterni w prowincji jako całości;
- 6° sposób postępowania przy wyborze oficjalistów, z zachowaniem przepisów *Reguły* i niniejszych Deklaracji;
- 7° sposób udzielania i zakres dyspens, z zachowaniem nr 13 niniejszych Deklaracji.
- 8° modlitwy za zmarłych braci i siostry z fraterni świeckich oraz za cały Zakon.

12 – § I – Jeżeli na terytorium zamieszkałym przez jeden naród istnieje kilka prowincji, może istnieć także Dyrektorium narodowe. Dyrektorium narodowe zawiera przepisy dotyczące narodowych struktur Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego. Może ono zawierać także przepisy dla prowincji i fraterni. Dyrektorium prowincjalne może jednak uchylać przepisy Dyrektorium narodowego.

§ II – Tekst Dyrektorium narodowego powinien być uzgodniony przez prowincjalne rady świeckich z zainteresowanymi prowincjami. Należy go przekazać generałowi Zakonu w celu zatwierdzenia, wraz z opinią zainteresowanych prowincjałów i ich rad.

§ III – Zatwierdzając Dyrektorium narodowe, generał Zakonu może zmodyfikować poszczególne przepisy.

§ IV – Zatwierdzone Dyrektorium narodowe promulguje przewodniczący narodowego komitetu prowincjałów, o ile taki komitet istnieje, a jeżeli nie ma takiego komitetu, promulgacji dokonuje generał Zakonu.

13 – § I – Przełożeni Zakonu ani przełożeni fraterni nie mają władzy dyspensowania od prawa Bożego i prawa powszechnego Kościoła.

§ II – Udzielenie dyspensy zawsze wymaga słusznej i racjonalnej przyczyny (por. kan. 90 § 1 KPK). Przepisy definiujące to, co jest istotnie konstytutywne dla instytucji albo czynności prawnych, nie podlegają dyspensie (por. kan. 86 KPK).

§ III – Jedynie generał Zakonu może dyspensować wszystkich świeckich dominikanów od przepisu *Reguły*.

§ IV – Prowincjał może dyspensować poszczególne fraternie od przepisu *Reguły* lub Dyrektorium z określeniem albo bez określenia zakresu czasowego tej dyspensy.

§ V – Przełożony fraterni może zgodnie z prawem dyspensować od przepisu *Reguły* lub Dyrektorium w indywidualnych przypadkach i na określony czas.

14 – Prowincjał ma władzę sanowania nieważnych czynności prawnych fraterni, w szczególności dotyczących dopuszczania do profesji.

ZARZĄDZANIE FRATERNI

15 – § I – O ile Dyrektorium nie stanowi inaczej, przełożonego i radę danej fraterni wybierają członkowie tej fraterni, którzy są przynajmniej profesami czasowymi.

§ II – Aby zostać wybranym na przełożonego danej fraterni, członek tej fraterni powinien być profesem wieczystym.

16 – § I – Zgodnie z art. 21 (c) *Reguły*, asystentem zakonnym powinien być zakonnik należący do Zakonu Kaznodziejskiego (brat lub siostra). Jeżeli nie ma możliwości mianowania asystentem zakonnym fraterni odpowiedniego zakonnika dominikańskiego, prowincjał może udzielić dyspensy od tego wymagania i mianować asystentem inną odpowiednio przygotowaną osobę, która będzie asystować członkom fraterni w kwestiach doktryny i życia duchowego zgodnego z tradycją dominikańską.

§ II – Zakonnik lub duchowny, który nie podlega jurysdykcji prowincjała, nie może w sposób ważny zostać mianowany asystentem bez pisemnej zgody swojego wyższego przełożonego. W przypadku duchownych diecezjalnych zgodę taką wydaje ich ordynariusz.

ZARZĄDZANIE FRATERNI W PROWINCJI

17 – § I – Dyrektorium określa sposób wyboru przełożonego prowincjalnego i rady prowincjalnej świeckich.

§ II – Aby zostać wybranym przełożonym prowincjalnym, świecki Zakonu Kaznodziejskiego powinien być profesem wieczystym.

18 – § I – Zgodnie z art. 20 (b) *Reguły*, promotorem prowincjalnym powinien być zakonnik należący do Zakonu Kaznodziejskiego (brat lub siostra). Dyspensa od tego wymagania jest zarezerwowana generałowi Zakonu.

§ II – Osoba nie podlegająca jurysdykcji prowincjała nie może zostać w sposób ważny mianowana promotorem prowincjalnym bez pisemnej zgody swojego wyższego przełożonego i pisemnego porozumienia między prowincjałem a promotorem.

§ III – Kadencja promotora prowincjalnego trwa cztery lata. Promotor nie może sprawować tej funkcji dłużej niż dwie kadencje bezpośrednio po sobie następujące.

§ IV – Chociaż promotor prowincjalny ma pełne prawo uczestniczenia w spotkaniach prowincjalnej rady świeckich, nie posiada czynnego ani biernego prawa głosu w żadnym organie fraterni świeckich.

WYBORY

19 – § I – Jeżeli niniejsze Deklaracje lub Dyrektorium nie stanowią innych przepisów, wybory wśród świeckich świętego Dominika odbywają się zgodnie z kanonami 119 nr 1 oraz 164-183 KPK.

§ II – Jeżeli Dyrektorium nie stanowi inaczej, podczas wyboru mogą odbyć się co najwyżej trzy głosowania. Bezwzględna większość głosów jest wymagana, żeby zostać wybranym w pierwszym lub drugim głosowaniu. W przypadku dwóch głosowań nierozstrzygujących głosuje się na dwóch kandydatów, którzy otrzymali największą liczbę głosów lub, jeżeli jest ich więcej, na dwóch najstarszych kandydatów według daty złożenia pierwszej profesji we fraterniach świeckich. Po trzecim nierozstrzygującym głosowaniu za wybranego uważa się najstarszego pod względem pierwszej profesji.

WYŁĄCZENIE Z ZAKONU

20 - § I – Po wygaśnięciu terminu profesji czasowej, jeżeli nie została ona odnowiona, członek fraterni może w sposób wolny opuścić Zakon.

§ II – W okresie trwania profesji czasowej lub po złożeniu profesji wieczystej świecki Zakonu Kaznodziejskiego może prosić o indult opuszczenia Zakonu jedynie z poważnego powodu, rozważonego przed Bogiem i z pomocą innych członków fraterni. W razie zaistnienia odpowiedniego powodu, osoba taka składa swoją umotywowaną prośbę do przełożonego fraterni, który przekazuje ją prowincjałowi wraz z opinią własną i opinią rady fraterni.

§ III – Prowincjał jest kompetentny udzielić indultu pozwalającego definitywnie opuścić Zakon. Z chwilą przekazania na piśmie indultu osobie zainteresowanej, skutkuje on dyspensą od profesji i zachowywania prawa partykularnego świeckich Zakonu Kaznodziejskiego.

21- § I – Poza sytuacjami określonymi w kan. 316 § 1 KPK, osoba, która złożyła profesję czasową lub wieczystą, może zostać wydalona z następujących powodów:

1° ciężkie naruszenie *Reguły* lub *Dyrektorium*;

2° wywołanie poważnego publicznego zgorszenia wśród wiernych.

§ II – W przypadkach określonych w § I, przełożony fraterni jest zobowiązany najpierw upomnieć członka formalnie na piśmie.

§ III – Jeżeli upomnienie to nie przyniesie skutku, przełożony fraterni za zgodą rady tej fraterni może zwrócić się do prowincjała z prośbą o wydalenie członka fraterni. W sytuacjach określonych w kan. 316 § 1 KPK przełożony jest zobowiązany prosić prowincjała o wydalenie członka fraterni.

§ IV – Jeżeli prowincjał, po zapewnieniu członkowi fraterni możliwości obrony, uzna wydalenie za uzasadnione, wydaje na piśmie dekret o wydaleniu.

§ V – Dekret o wydaleniu, po zgodnym z prawem przekazaniu go na piśmie zainteresowanemu członkowi fraterni, skutkuje ustaniem praw i zobowiązań wynikających z profesji i wszystkich świeckich Zakonu Kaznodziejskiego.

§ VI – Od dekretu o wydaleniu przysługuje zawsze rekurs hierarchiczny do generała Zakonu.

22 - § I – Osoba, która otrzymała indult opuszczenia Zakonu i która następnie prosi o ponowne włączenie do jakiegokolwiek fraterni, powinna ponownie odbyć okres formacji. Osoba ta może złożyć profesję wieczystą jedynie za pozwoleniem prowincjała i za zgodą rady nowej fraterni. Profesja i przyjęcie do fraterni osoby, która zataiła otrzymany wcześniej indult opuszczenia Zakonu, są nieważne.

§ II – Osoba, która została wydalona z Zakonu, po starannej ocenie warunków życia i upewnieniu się o poprawie, może zostać ponownie przyjęta do fraterni po spełnieniu warunków opisanych w § I.